

považoval, alebo že táto osoba jednala v dorozumení s majiteľom stohov, a to aj obžalovanému sdelila, napokon, že obžalovanému bolo v dobe spáchania činu tiež známe, že podpálenie stohov má sa stať tým cieľom, aby vlastník stohov obdržal poistné.

Skutkový stav zistený porotným súdom je tedy neúplný a nestačí k tomu, aby bola riešená otázka, pod ktoré zákonné ustanovenie má byť čin obžalovaného Juraja F. podriadený.

Aby otázka kvalifikácie činu obžalovaného Juraja F. mohla byť riešená, musí byť zistený skutkový stav, ktorý by vylučoval pochybnosť, prvky ktorého z uvedených trestných činov boli uskutočnené, a treba dať preto porotcom vhodnou osnovou otázok možnosť, aby sa vyslovili o každej zo smerodatných okolností zvlášť, vo zvláštnej otázke, a za tým účelom treba porotcom položiť: vo skupine A. odd. I 1. hlavnú skutkovú otázku: výlučne na podpálenie, 2. výpomocnú otázku skutkovú, v ktorej bude treba o d e l e n e zistiť okolnosti potrebné k ustáleniu skutkovej podstaty účastenstva na pokuse zločinu poisťovacieho podvodu podľa §§ 69, č. 2, 65 a 382 tr. z., najmä tiež okolnosti, ktoré by odôvodňovali právny záver, že obžalovaný spáchal svoj čin v 1. otázke opísaný za odmenu a na návod toho, koho považoval za vlastníka, aby mu dopomohol k poistnému, 3. výpomocnú otázku skutkovú: či obžalovaný jednal za odmenu a na návod inej osoby predpokladajúc usrozumenie vlastníka, aby tomuto dopomohol k poistnému, 4. hlavnú otázku právnu: na § 422, odst. 1, č. 2 tr. z., 5. výpomocnú hlavnú otázku právnu: na účastenstvo pokusu zločinu podľa § 69, č. 2, § 382 tr. z. Tenže postup treba zachovať i pri kladení otázok v odd. II. skupiny A.

Čís. 5443.

Predpokladom pre odsúdenie pre prečin podľa § 18, odst. 3 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n. není rozširovanie cudzozemského tlačiva proti zákazu § 1, odst. 3 cit. zák., ale jeho rozširovanie proti zákazu vydanému na základe § 10 cit. zákona.

Zákazu vydanému podľa § 11, odst. 3 zák. čl. XIV:1914 neľže priznať ten istý účinok ako zákazu rozširovania tlačív podľa § 10 zákona čís. 126/1933 Sb. z. a n., ani ho neľže považovať za rovný zákazu podľa § 2, odst. 1 a 2 tohože zákona.

(Rozh. zo dňa 26. novembra 1935, Zm IV 381/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Š. T., obžalovanému z prečinu podľa § 24, č. 3 zák. čl. XIV/1914, vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť obžalovaného odmietol, avšak z úradnej moci na základe dôvodu zmätočnosti podľa čísla 1 b) § 385 tr. p. zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie trestného činu ako prečinu podľa § 1, odst. 1 a 3, a § 18, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., a vo výroku rozsudku vrchného súdu zistený čin kvalifikoval ako prestupok podľa § 18, odst. 1 a § 1, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z úradnej moci presvedčil sa najvyšší súd, že rozsudok vrchného súdu je zmätočný podľa čís. 1 b) § 385 tr. p., ktorého zmätku treba vždy podľa posledného odstavca § 385 tr. p. dbať z úradnej povinnosti.

Vrchný súd zistil, že obžalovaný ponúkal dom od domu ku kúpe neperiodické tlačivá »Élet«, »Teremtés«, »Isten hárfája« a »Szabadulás«, ktoré tlačivá každé o sebe presahujú jeden tlačový hárok a boly tlačené v Magdeburgu v Nemecku, a vyslovil, že ide o kolportovanie zakázané podľa § 1, odst. 1 a 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., a kvalifikoval čin, hľadiac na to, že ide o cudzozemské tlačivá a že trestný čin bol spáchaný 21. februára 1934, ako prečin podľa § 18, odst. 3 cit. zákona.

Právny názor vrchného súdu není správny. Prečinu podľa § 18, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. sa dopustí, kto prestúpi zákaz dovozu, dopravy alebo rozširovania cudzozemského tlačiva, vydaný podľa § 10 tohoto zákona. Predpokladom pre odsúdenie pre prečin podľa § 18, odst. 3 cit. zákona, není tedy rozširovanie cudzozemského tlačiva proti zakazu odst. 3 § 1 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., ale rozširovanie cudzozemského tlačiva proti zakazu, vydanému na základe § 10 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. Treba preto skúmať, či v súdenom prípade ide o zákaz podľa § 10 cit. zákona. Inkriminovaný čin bol síce spáchaný 21. februára 1934, ale zákaz rozširovania tlačív, o ktoré tu ide, nebol vydaný za účinnosti zákona č. 126/1933 Sb. z. a n. na základe § 10 tohoto zákona, ale pred jeho účinnosťou. Zákaz ten zakladá sa na výnose ministerstva vnútra z 21. októbra 1932, čís. 44.059/1932-5, a bol vydaný na základe odst. 3 § 11 zák. čl. XIV/1914 (tlačového zákona) ako výnos ministerstva vnútra výslovne uvádza. Ponevác v tomto prípade ide tedy o zákaz vydaný podľa odst. 3 § 11 zák. čl. XIV/1914 a tento § bol § 19, odst. 1, čís. 2 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., zrušený a dotyčne opatrení vydaných podľa tohoto zrušeného ustanovenia neobsahuje zákon č. 126/1933 Sb. z. a n. žiadneho ustanovenia, najmä nie obdobného ustanovenia, ako obsahuje § 19, odst. 4. cit. zákona dotyčne opatrení, vydaných podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV/1914, nežze zakazu, vydanému podľa § 11, odst. 3 zák. čl. XIV/1914 priznať ten istý účinok, ako zakazu rozširovania tlačiva podľa § 10 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. Prekročenie zakazu rozširovania zmienených tlačív nespadá preto pod ustanovenia § 18, odst. 3 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., ale pod ustanovenia § 18, odst. 1 tohoto zákona, lebo obžalovaný predával dom od domu neperiodické tlačivá v rozsahu prez jeden tlačový hárok, tedy kolportoval iné neperiodické tlačivá, než sú uvedené v odst. 1 § 1 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. a tak prestúpil zákaz odst. 3 § 1 tohoto zákona, pri čom okolnosť, že šlo o cudzozemské tlačivá, nemá významu.

Podotýka sa, že trestný čin obžalovaného nebolo možno kvalifikovať ani podľa § 18, odst. 2, čís. 1. zák. č. 126/1933 Sb. z. a n. so vzťahom k § 2 tohoto zákona, lebo zákaz založený na citovanom výnose ministerstva vnútra a vydaný podľa odst. 3 § 11 zák. čl. XIV/1914, nemôže byť považovaný za zákaz podľa § 2, odst. 1 a 2 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n., ktorý platil v dobe spáchania činu, preto, ponevác § 11 zák. čl.

XIV/1914 bol, ako už hore bolo uvedené, zrušený a zákon č. 126/1933 Sb. z. a n. neobsahuje ustanovenia obdobného dotyčne opatrení vydaných podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV/1914, ktorým by bol zákazom vydaných podľa odst. 3 § 11 zák. čl. XIV/1914 priznal účinok zákazu podľa § 2 zák. č. 126/1933 Sb. z. a n.

Ponevác kvalifikácia trestného činu je miernejšia než kvalifikácia, na ktorú uznal vrchný súd, je rozsudok vrchného súdu zmätočný podľa čís. 1 b) § 385 tr. p. Preto postupoval najvyšší súd podľa odst. 1 § 33 por. nov., zrušil rozsudok vrchného súdu čo do kvalifikácie zisteného činu a tento kvalifikoval ako prestupok podľa § 18, č. 1 hľadiac na § 1, odst. 3 zák. čís. 126/1933 Sb. z. a n.

Čís. 5444.

Předseda obecní správní komise požívá při konání tohoto svého úřadu ochrany § 68 tr. zák. ve všech případech, v nichž by jí požíval starosta obce.

Starosta obce je chráněn § 68 tr. zák. nejen, vykonává-li osobně obecní policii nebo řídí-li schůzi obecního zastupitelstva, nýbrž i při obstarávání jiných veřejnoprávních záležitostí, jež jsou mu přikázány zákonem nebo obecním řádem. Patří sem zejména i správa obecního jmění.

Pod pojem správy obecního jmění spadá podle obecního řádu pro Čechy i obstarávání věcí chudinských.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1935, Zm I 1272/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmáteční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. října 1934, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §§ 81, 82 tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmátečný a vrátil věc soudu prvé stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Námítkám zmáteční stížnosti s hlediska hmotně-právního důvodu zmátečnosti podle § 281, č. 9 a) tr. ř. uplatňovaným nelze přiznati oprávněnost.

Rozdíl mezi obecní správní komisí a jejím předsedou s jedné strany a obecním zastupitelstvem, obecní radou a starostou obce se strany druhé spočívá v podstatě pouze v prozatímním, přechodném rázu trvání orgánů prve uvedených, kdežto v ostatních směrech jsou orgány ty náhradou a obdobou zmíněných řádných, pravidelných orgánů obecní správy. (Rozh. č. 2410 Sb. n. s., jež se touto otázkou blíže obírá.) Podle toho má obecní správní komise obdobné povinnosti a obdobná práva jako obecní zastupitelstvo a předseda obecní správní komise obdobné povinnosti a obdobná práva jako starosta obce. Ale je-li tomu tak, dlužno pokládati za zcela nepochybné, že předseda obecní správní komise požívá při konání tohoto svého úřadu ochrany § 68 tr. z. ve všech případech, v nichž by jí požíval starosta obce.